

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2013

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

„Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis prin proorocul care zice
*Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște fiu și vor chema numele Lui Emanuel,
care se tâlcuiește **Cu noi este Dumnezeu**”*
(Matei 1, 22-23)

**Preacucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

La acest praznic slăvit vă aduc și eu minunata vestire a Întrupării Fiului lui Dumnezeu și vă mărturisesc împreună cu îngerul că *Dumnezeu este cu noi*. Nașterea Domnului este izvor de nestrămutată nădejde că Dumnezeu nu ne-a părăsit, că Dumnezeu nu și-a uitat creația și nu îi ignoră suferința, că Dumnezeu ne trimite Mântuitor.

Vestirea aceasta este desprinsă din episodul lămuririi Dreptului Iosif de către îngerul Domnului că cele ce s-au petrecut cu Fecioara Maria sunt rodul lucrării lui Dumnezeu spre mântuirea neamului omenesc. Sf. Evanghelist Matei ne descoperă evenimentul nașterii Domnului: ”Iar nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiul și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: *Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiul și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu*” (Mt. 1, 18-23).

La Buna Vestire Fecioara Maria însăși a primit această veste și a acceptat-o în numele întregului neam omenesc: ”Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul Tău” (Lc. 1, 38) Dar vestea a rămas ascunsă până la acest moment al încercării lui Iosif. Rostul logodnei celor doi era acela al protejării Fecioarei Maria. Înțelegem uimirea și profunda tulburare a Dreptului Iosif când a aflat că cea cu care era logodit era însărcinată. Venise vremea descoperirii lucrării lui Dumnezeu. Cel care descoperă lucrurile este din nou îngerul Domnului. Sf. Ioan Gură de Aur tâlcuiește intervenția îngerului: ”Când îngerul a văzut oceanul și adâncul iubirii de oameni a lui Dumnezeu, când a văzut înfăptuit ce nici nu era nădăjduit, când a văzut suspendarea legilor firii și împăcarea lui Dumnezeu cu oamenii, când a văzut pe Cel mai presus de toate pogorât la cele mai prejos de toate, când a văzut dărâmarea zidului din mijloc... într-un singur cuvânt a înfățișat minunea spunând: *Iar acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul*. Să nu socotești, îi spune lui Iosif îngerul, că acum s-au hotărât acestea! Au fost propovăduite cu

multă vreme înainte” (Omilia a V-a la Matei). Îngerul Domnului nu este, după cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur, doar un trimis care aduce o veste de la Dumnezeu, ci el este părtaș la cele descoperite, vede și se minunează de lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu. Și la această înțelegere îl face părtaș și pe Iosif. ”Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa.” (Mt. 1, 24)

Care este această descoperire împărtășită de înger lui Iosif și primită de acesta cu înțelegere? ”Iosife, nu te teme..., spune îngerul, căci *Dumnezeu este cu noi.*” Este vestirea plină de bucurie a prezenței și lucrării lui Dumnezeu în lume. Este descoperirea ”tainei celei din veci ascunsă neamurilor, iar acum descoperită sfinților Săi” (Col. 1, 26). Este dovedirea purtării de grijă a lui Dumnezeu față de om prin aflarea căii mântuirii dincolo de orice înțelegere omenească. Este invitația la nădejde a lui Dumnezeu însuși către omul devenit străin de Dumnezeu și aflat în întunericul necunoașterii lui Dumnezeu. Este șansa restabilirii omului în poziția de fiu al lui Dumnezeu.

Părintele Dumitru Stăniloae se întreabă *Ce ne-au adus Vitleemul și Golgota?* Și află răspuns în descoperirea tainei Întrupării: ”Omul devine prin Iisus Hristos fiul al lui Dumnezeu și semen al lui Iisus Hristos-Dumnezeu. E cea mai înaltă demnitate și stare la care e ridicat. Dar ce altceva înseamnă aceasta dacă nu ridicarea la cea mai intimă comuniune eu-Tu cu Dumnezeu? Iar cine stă în comuniune cu Dumnezeu este veșnic, căci pe cine iubește Dumnezeu atât de mult încât îl primește în comuniune cu Sine, nu-l poate lăsa să piară...” (Iisus Hristos sau restaurarea omului). Vitleemul ne-a adus așadar veșnicia.

Preacucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

Vestea îngerului adusă Dreptului Iosif ne este și nouă prilej de întărire în nădejde că *Dumnezeu este cu noi.* Vestirea a coborât peste secole și a întărit spusele Domnului prin profetul Isaia. Cuvintele profetului sunt lămurite acum de înger și îl întăresc pe Iosif cel întrebător. Peste secole aceste cuvinte coboară și la noi și ne aduc aceeași mare și minunată veste a prezenței lui Dumnezeu în lume, deși duhul negării și al înstrăinării de Dumnezeu pătrunde tot mai adânc în lumea noastră. Ceea ce consideram valori morale fundamentale ale familiei și societății, cum ar fi căsătoria între bărbat și femeie, educația creștină a copiilor, apărarea adevărului, a dreptății și a păcii, sunt tot mai mult contrazise și negate de realitățile societății secularizate în care trăim. În multe țări creștinii suferă pentru credința lor și această suferință este ignorată de mulți. Se vorbește de drepturi și libertăți, dar acestea sunt uitate când e vorba de creștini.

La acest praznic luminat vă doresc tuturor să aveți parte de încredințarea îngerului că *Dumnezeu este cu noi* și să arătați în fapte creștine această împreună petrecere cu Dumnezeu prin ispitele lumii. Noi creștinii putem întări cuvintele Sf. Ioan Gură de Aur care explică de ce Pruncul a primit numele Iisus și nu Emanuel: ”*Îl vor chema Emanuel* nu înseamnă altceva decât că vor vedea că Dumnezeu este cu oamenii. Totdeauna a fost Dumnezeu cu oamenii, dar niciodată atât de lămurit ca acum (la Întrupare n.n.)” (Omilia a V-a la Matei). Noi creștinii putem arăta lumii că *Dumnezeu este cu noi.*

Vă îmbrățișez frățește în Hristos Domnul și vă urez să petreceți sfintele sărbători ale Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei cu sănătate, pace și bucurii duhovnicești!

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu
și doritor de tot binele ceresc,
† NICOLAE

Chicago, Praznicul Nașterii Domnului, 2013